

HOLLYWOODSKÝ SKLADATEL LUDEK DRIZHAL, PŮVODEM Z KARVINÉ, ŘEKL PŘÁVU: V Ostravě, bohužel, nahrávat nemohu

Karel Balcar

■ Na přelomu března a dubna jste natáčel v Bratislavě hudbu k novému americkému filmu *Rounding First* od Jima Flegnera. Proč právě s Bratislavským rozhlasovým orchestrem?

Spousta hudby k americkým filmům se skládá za mořem, protože je to levnější. Každý třetí film, který jsem v poslední době viděl, byl nahráván v Praze. Když jsem hledal na internetu, zjistil jsem, že Bratislava je finančně ještě přijatelnější než Praha. Řekl jsem si, že když pocházím z Československa, pomůžu jejich ekonomice. Za den práce dostali muzikanti na Slovensku sto dolarů, což sice není obrovská částka, ale je to mnohem více, než kolik si vydělají za koncert.

■ Jak jste byl spokojen s úrovní slovenských hudebníků?

Byl jsem velmi překvapen výbornou kvalitou hráčů a také tím,

že ve studiu používají špičkový software. Abych pravdu řekl, díval jsem se i na Ostravu, ale ta naštěstí nemá orchestr, který by mohl nahrávat v technologii, jež by nám dovolila převést data do Los Angeles a jednoduše je mixovat. V tom je Bratislava daleko před Ostravou.

■ Jak jste se ocitl v USA?

Narodil jsem se v roce 1966

v Karviné. Krátce poté se rodiče rozvedli, matka jela v roce 1968 studovat do Německa, pak se hranice zavřely a ona již v zahraničí zůstala. V současnosti žije v USA. Poprvé jsem za matkou odjel na návštěvu v osmnácti letech, právě když se vdávala za svého třetího manžela. Strach z nového života v USA byl ale natolik velký, že jsem ve Státech nezůstal. Po měsíci jsem se vrátil zpátky do Prahy.

■ Co bylo pak?

Zanedlouho jsem šel na vojnu. Máma v té době pracovala pro americkou armádu a já byl v armádě Varšavské smlouvy. Proto jsem čelil spoustě konfliktů a byl obětí šikany. Strach mě nakonec dohnal k tomu, že jsem zavolal matce a vysvětlil jí svou situaci. Ujistil jsem ji, že tentokrát to myslím vážně, že musím pryč.

■ Jak jste se uchýtil v Americe?

Když jsem se přestěhoval do Ameriky, začal jsem psát hudbu nejprve ve Washingtonu a asi po

deseti měsících jsem se přestěhoval na třináct let do texaského Austinu. Tam jsem skládal pro různé kapely, ale i pro sebe, hrával jsem jako studiový muzikant.

■ V Americe jste si dodělal i vysokou školu...

Zlomový okamžik byl v roce 1993, kdy mi zemřel vlastní otec a já si uvědomil, že pořád jen čekám, až se něco stane, místo toho, abych měl sám kontrolu nad svým životem. Rozhodl jsem se pro studium na univerzitě v Texasu, kde jsem vystudoval bakalářské studium v oboru dirigování a housle. Pak jsem začal skládat hudbu pro divadlo a zajímat se o studium hudby. Dostal jsem se na prestižní univerzitu v Los Angeles. Po vystudování mi škola jako jedinému nabídla, zda v ní nechci zůstat a učit. Přitom jsem začal pracovat i na hudbě k několika krátkým filmům. Dělal jsem například velký orchestrální kus k obrázkům a pozemím dětí, které zemřely v Terezíně. Věnoval jsem tomu rok práce.